Atheta divisa, MÄRK. (*aridula* THOMS.) — Göteborg, Vänerns Skärg., Värml.

Atheta zosteræ, THOMS. — Göteborg.

Liogluta microptera, THOMS. — Pixbo, Hindås, Vg.

Liogluta oblonga, ER. — Göteborg.

Liogluta longiuscula, GRAV. (*umbonata* ER.). — Göteborg.

Anotylus complanatus, ER. (*depressus,* GYLL.). — Hindås, Vg.

Tachyporus solutus, ER. — Hindås, Vg.

Tachyporus pusillus, Grav. — Hindås, Vg.

Conosoma fuscula, ER. — Pixbo, Vg.

Olophrum fuscnm, GRAV. — Borås, Vg.

Etheothassa concinna, MARSH. — Hindås, Vg.

Megarthrus sinuatocollis, BORSD. — Fjärås, Hall.

Megarthrus denticollis, BECK. — Göteborg.

Anisotoma humeralis, TH. (*cinnamomea* PANG.). — Fjärås, Hall.

Anisotoma punctulata, GYLL. — Göteborg.

Anisotoma furva, ER. — Hindås, Vg.

Sciodrepa fumata, SPENCE (*scitula,* ER.). — Hindås, Vg.

Trichopteryx intermedia, GILLM. (*lata,* MATTH.). — Hindås, Vg, Furusund, Stockh. Skärg.

Trichopteryx brevis, MATTH. — Hindås, Vg.

Trichopteryx bovina, MOTSCH. — Hindås, Vg.

Trichopteryx cantiana, MATTH. (*suffocata,* HALID). — Göteborg.

Carl Herman Östrand.

Intressanta skalbaggfynd. — År 1918 i slutet av maj företog undertecknad en resa till södra Öland för att studera skalbaggslivet där. En dag var jag nere vid södra Ölands udde, där jag bl. a. fick tag i flera exemplar av *Emus hirtus* L. Egendomligt nog fanns endast ett exemplar vid varje kospillning och detta exemplar fanns alltid nerkrupet i jorden med endast den guldgula abdomspetsen synlig och i spillningens nordligaste hörn. När jag cyklade tillbaka norrut, hade jag god nytta av den sydliga vinden, som var så stark, att jag, utan att använda pedalerna, åkte med en fart av fjärdingsvägen på 6 minuter. Det var högtidligt att på detta sätt färdas fram över det vidsträckta alvaret, och jag hade alls inga tankar på att här finna några skalbaggar, torr och steril som hela trakten var. Helt förvånad blev jag då att få syn på en stor skalbagge, som promenerade tvärs över vägen. Jag bromsade så kraftigt jag kunde och hoppade av cykeln, så snart den saktat tillräckligt, och sprang tillbaka i lagom tid att fånga djuret just vid vägkanten. Min förvåning blev ändå större när jag såg, att det var en *Calosoma*-art. Här funnos inga larver, ej ens någon växtlighet för larver att leva av, och Calosoman lever ju av larver. Inte heller kunde jag finna flera exemplar. Djuret var väl ute på sök efter något att äta, men hur den förirrat sig till mitten av alvaret är en

gåta, som jag ej kunnat lösa. Vid min hemkomst examinerade jag djuret och fann, att det var *Calosoma reticulatum* F. THOMSON uppger för denna »osäker lokal» och det enda förut i Sverige tagna exemplaret lär ha tagits som ett i Ystad landdrivet djur.[1] I Danmarks Fauna angives den som »meget sjælden: Kolding, Vejle», och REITTER uppger: »Westfalen, Mecklenburg, Pommern, Schlesien bis Oesterreich; dann am Nord- und Ostseestrande, selten. Soll in Pommern mehrfach zahlreich unter Rübenkraut gefunden worden sein.

Djuret är emellertid nu konstaterat funnet på Öland.

C. H. Östrand.

Främlingsfaunan i utländska skeppslaster. — I min lilla uppsats om den geophilid, *Orphnæus brevilabiatus* (se 1:a häftet av Entomol. Tidskrift 1919), som påträffats i Zool. Riksmuseets samlingar under etiketten: *Bohuslän*, WESTRING, uttalade jag den förmodan, att sagda myriopod troligen inkommit med tropiska växter till vår västkust. Den framstående coleopterologen ISAAC B. ERICSON, numera bosatt i Hindås, som fäst sig vid denna uppgift, framställer i brev till mig en annan förklaring, som kanske har mera fog för sig, att djuren — de voro 4 stycken — antagligen hitkommit med någon transoceansk skeppslast, där de tillvaratagits av WESTRING. Han bestyrker detta sitt antagande med berättelsen om några naturforskareminnen från gångna dagar. »Tullförvaltare NICKLAS WESTRING — skriver han — var en av min faders bekanta. Han arbetade som entomolog tillsammans med dåvarande landshövdingen O. I. FÅHRÆUS. När fartyg från utrikes ort anlände till Göteborg, var Westring alltid framme och gjorde sina undersökningar i skeppslasten, varvid han fick tag i många olika slags småkryp, som sedan undersöktes på landshövdingeresidenset tillsammans med FÅHRÆUS och en apotekare EKEBERGH. Då jag 1885 började samla insekter, blev jag bekant med EKEBERGH, som mången gång hjälpte mig till rätta med bestämningarna av fynden. EKEBERGH omtalade för mig, huru han ombord på ett fartyg från Medelhavet fick fatt uti en mängd skalbaggar, däribland *Aleochara puncticeps*, som THOMSON sedan beskrev som svensk med Göteborg angivet som fyndort. På samma sätt torde WESTRING fått tag i den omskrivna myriopoden, vilken dock lika litet som aleocharan därför är att anse som svensk.» — I ett senare brev tillägger han: »På sin tid (före 1890) insamlade jag en del till och med tropiska insekter i Mölndals Bresiljekvarn, vilka jag dels bankade ut ur de ihåliga bresiljestockarna, dels rökte fram med svavel. På så sätt fann jag bl. a. två scolopendrider, som

[1] Ett exemplar förut taget på Öland, se årg. 1908, p. 47. *Red.*